



Office of Agricultural Affairs  
Royal Thai Embassy  
Jakarta

# ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

## กุมภาพันธ์ 2567

[www.opsmoac.go.th/jakarta-home](http://www.opsmoac.go.th/jakarta-home)

[oaa\\_jakarta](#)

Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Jakarta





## BRIN แปรรูปวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้เป็นพลังงานสีเขียว

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Haznan Abimanyu หัวหน้าองค์การวิจัยพลังงานและการผลิต สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) เปิดเผยว่า BRIN และบริษัท PT Sahabat Nusantara Teknologi Innovation (SANTI) อยู่ระหว่างร่วมกันพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 1) การผลิตก๊าซไบโอมีเทนขึ้นปลายน้ำ โดยนำเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต 2) การผลิตพลังงานชีวภาพ 3) โครงการนำร่องพลังงานชีวภาพเพื่อทดสอบความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีและเชิงพาณิชย์ และ 4) การวิจัยและพัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพสเต็มเซลล์อาหารสัตว์ในฐานอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพต้นน้ำ ความร่วมมือครั้งนี้ถือเป็นการแบ่งปันความรู้ ทรัพยากร และความพยายามในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืนที่คาดว่าจะทำให้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพท่ามกลางความท้าทายระดับโลกที่ซับซ้อน ดังนั้น การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกับพันธมิตรถือเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนการแก้ปัญหาที่มีในปัจจุบัน

ขณะเดียวกัน นาย Yusuf Reza Shahab ผู้อำนวยการบริษัท SANTI กล่าวว่าการลงทุนในโครงการพลังงานสีเขียวจะให้ผลลัพธ์ระยะยาวในการควบคุมมลพิษ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สะอาด และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ ซึ่งความร่วมมือกับ BRIN ถือเป็นความพยายามร่วมกันในการผลิตนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม และหวังว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนด้านทรัพยากรบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือจากทั้งสองฝ่าย ความร่วมมือครั้งนี้จะสามารถเพิ่มการใช้ประโยชน์ของพลังงานอย่างยั่งยืนโดยการเพิ่มประสิทธิภาพของพลังงานใหม่และพลังงานหมุนเวียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไปได้

ที่มา: สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2567

## รมว. เกษตรตั้งเป้าส่งออกข้าวโพดภายใน 3 ปี



เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเดินทางเยือนเมืองจาเจะห์เบอซาร์ จ.จาเจะห์ เปิดเผยว่า อินโดนีเซียตั้งเป้าส่งออกข้าวโพดอีกครั้งภายใน 3 ปี ข้างหน้า โดยก่อนหน้านี้ในปี 2561 - 2562 อินโดนีเซียประสบความสำเร็จในการพึ่งพาตนเองด้านข้าวโพด และมีมากเพียงพอสำหรับการส่งออก แต่ปัจจุบัน อินโดนีเซียมีการนำเข้าข้าวโพดจำนวน 500,000 ตัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งรัฐบาลได้พยายามดำเนินการทุกมาตรการที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุความพอเพียงด้านข้าวโพดและหยุดการนำเข้า เช่น การขยายพื้นที่เพาะปลูก การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรด้วยการจัดหาเมล็ดพันธุ์ เครื่องมือในการผลิต ปุ๋ยอุดหนุน และการรับประกันราคาข้าวโพด

ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลด้านการเกษตรและระบบสารสนเทศ กระทรวงเกษตร ระบุว่าในปี 2560 อินโดนีเซียผลิตข้าวโพดได้ 28,924,015 ตัน แต่ในปี 2564 ลดลงเหลือเพียง 23,042,765 ตัน โดยแหล่งผลิตข้าวโพดที่ใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย ได้แก่ จ.ชวาตะวันออก จ.ชวากลาง จ.ลัมปุง และจ.สุลาเวสีใต้ รมว. Amran กล่าวต่อไปว่า อินโดนีเซียสามารถบรรลุการพึ่งพาตนเองได้โดยการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดประมาณ 100,000 เฮกตาร์ ก็จะสามารถส่งออกข้าวโพดได้ภายใน 3 ปี รวมถึงการเพิ่มงบประมาณสนับสนุนปุ๋ยอุดหนุน และการประกันภัยพืชผลทางการเกษตรซึ่งเป็นหนึ่งในมาตรการสำคัญในการช่วยเหลือเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรสามารถปลูกข้าวโพดได้โดยไม่ต้องกังวลถึงความล้มเหลวเนื่องจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและแมลงศัตรูพืชรวมทั้งการจัดหาเงินทุนสำหรับสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน (KUR) ให้กับเกษตรกร

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas  
วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567

## การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ (Ad Hoc JTF) ว่าด้วย EUDR ครั้งที่ 2

เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2567 Dr. Musdhalifah Machmud ที่ปรึกษาอาวุโสด้านความเชื่อมโยง ภาคบริการ และประสานงานทรัพยากรธรรมชาติ กระทรวงเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ได้เข้าร่วมการประชุม The 2nd meeting of Ad Hoc Joint Task Force (JTF) on the European Union Deforestation Regulation (EUDR) ณ เมืองปุตราจายา ประเทศมาเลเซีย โดยมี Dato' Zailani Bin Haji Hashim รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมการเพาะปลูกและสินค้าโภคภัณฑ์มาเลเซียเป็นประธาน พร้อมด้วย Ms. Astrid Schomaker ผู้อำนวยการ Green Diplomacy and Multilateralism คณะกรรมาธิการยุโรป (EC) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับสินค้าโภคภัณฑ์จำนวน 5 รายการที่ระบุในกฎหมาย EUDR ได้แก่ น้ำมันปาล์ม ยาง โกโก้ ไม้ และกาแฟ เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว

Dato' Zailani กล่าวว่า มาเลเซียยอมรับและเคารพสิทธิของสหภาพยุโรปในการดำเนินการ EUDR แต่การปรับกฎหมายนี้ให้สอดคล้องกับระบบกฎหมาย การบริหาร และห่วงโซ่อุปทานที่มีอยู่ของมาเลเซียถือเป็นความท้าทายที่สำคัญ เกษตรกรรายย่อย โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุดจากกฎหมาย EUDR ดังนั้น การพิจารณาเลื่อนการดำเนินการ ตาม EUDR ควบคู่กับการสนับสนุนด้านเทคนิคและการเสริมสร้างขีดความสามารถให้เกษตรกร จะช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ราบรื่นและสามารถปฏิบัติตามกฎหมาย EUDR ได้ในระยะยาว

ขณะที่ Dr. Musdhalifah Machmud เน้นย้ำการส่งเสริมความเข้าใจและความเคารพระหว่างกัน รัฐบาลอินโดนีเซียหวังว่าสหภาพยุโรปจะพิจารณาความพยายามของรัฐบาลอินโดนีเซียที่ได้ปฏิบัติตามหลักการความยั่งยืนตามกฎระเบียบของตนเอง ภายใต้หลักการความร่วมมือในระดับที่แตกต่างและคำนึงถึงขีดความสามารถของประเทศ (CBDR-RC) และรัฐบาลอินโดนีเซียหวังว่าคณะทำงานเฉพาะกิจจะหาแนวทางแก้ปัญหาที่เป็นรูปธรรมที่เป็นไปได้ เกี่ยวกับการเลื่อนการบังคับใช้ EUDR สำหรับเกษตรกรรายย่อย

โดย Ms. Astrid Schomaker ยืนยันความมุ่งมั่นของสหภาพยุโรปที่จะทำงานอย่างใกล้ชิดกับอินโดนีเซียและมาเลเซีย เพื่อให้มั่นใจว่า EUDR จะดำเนินการได้อย่างราบรื่น โดยรับทราบข้อเรียกร้องของทั้งสองประเทศและเห็นว่ากำหนดเวลาของ EUDR เป็นสิ่งที่ท้าทายมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความมั่นใจว่าเกษตรกรรายย่อยที่เกี่ยวข้องในสินค้าโภคภัณฑ์ทั้งหมดยังคงอยู่ในห่วงโซ่อุปทานที่ถูกกฎหมายและปลอดภัยจากการตัดไม้ทำลายป่า พร้อมทั้งยินดีกับความมุ่งมั่นของมาเลเซียและอินโดนีเซียในการพัฒนาความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเข้มงวด และเสริมสร้างระบบการรับรองตามลำดับโดยอาศัยการวิเคราะห์ร่วมกันเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนกับข้อกำหนด EUDR และหวังว่าจะได้มีโอกาสหารือเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่ป่าไม้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนที่ป่าไม้แห่งชาติตามคำนิยามของ FAO



## การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ (Ad Hoc JTF) ว่าด้วย EUDR ครั้งที่ 2 (ต่อ)



การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วย EUDR ครั้งที่ 2 มุ่งเน้นการหารือเกี่ยวกับแนวทางการทำงานที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการดำเนินการตาม EUDR โดยมีประเด็นหลัก 5 ประการ ได้แก่

ประการที่ 1 เกษตรกรรายย่อยไม่แบ่งแยกและยอมรับความท้าทาย สหภาพยุโรปมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการรวมเกษตรกรรายย่อยไว้ในห่วงโซ่อุปทานที่ถูกต้องตามกฎหมายและปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า

ประการที่ 2 การรับรองโครงการที่เกี่ยวข้องหมายถึงการวิเคราะห์ช่องว่างของระบบการรับรองน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนของอินโดนีเซีย (ISPO) และการรับรองน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนของมาเลเซีย (MSPO) รวมทั้งหารือด้วยความมุ่งมั่นที่จะลดช่องว่างเหล่านี้เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย EUDR

ประการที่ 3 การตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ในระดับชาติได้มีการนำเสนอ 1) Sawit Intelligent Management System (SIMS) ที่พัฒนาโดยคณะกรรมการน้ำมันปาล์มแห่งมาเลเซีย 2) e-MSPO ที่พัฒนาโดยสภารับรองน้ำมันปาล์มแห่งมาเลเซีย (Malaysian Palm Oil Certification Council) และ 3) Indonesian National Dashboard for Commodities ซึ่งสหภาพยุโรปสนับสนุนการติดตามข้อมูลสินค้าโภคภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องภายใต้กฎหมาย EUDR จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ

ประการที่ 4 ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการตัดไม้ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าอินโดนีเซียและมาเลเซียชี้แจงนโยบายและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงพื้นที่ และหารือเกี่ยวกับความร่วมมือที่เป็นไปได้ในการพัฒนาแผนที่ที่ครอบคลุมและถูกต้องแม่นยำ

ประการที่ 5 การคุ้มครองข้อมูลความเป็นส่วนตัว การพิจารณาข้อกังวลของอินโดนีเซียและมาเลเซีย โดยเฉพาะข้อมูลตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ โดยเน้นย้ำว่าทั้งสองประเทศห้ามไม่ให้มีการแบ่งปันข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดินและข้อมูลภูมิสารสนเทศ มีเพียงรัฐบาลของทั้งสองประเทศเท่านั้นที่มีอำนาจเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย

ซึ่งผลจากที่ประชุมดังกล่าว ให้มีจัดตั้งทีมงานและกำหนดระยะเวลาเพื่อพัฒนางานในแต่ละด้านที่จะช่วยให้การมีส่วนร่วมเชิงปริกษาระหว่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย และสหภาพยุโรปมีความเข้มข้นมากขึ้น สำหรับการเตรียมการเพื่อดำเนินการตาม EUDR โดยความคืบหน้าและความสำเร็จของขั้นตอนการทำงานดังกล่าวจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ (Ad Hoc JTF) ครั้งที่ 3 ซึ่งมีกำหนดจะจัดขึ้นในเดือนกันยายน 2567 ที่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียมต่อไป

## PLN สนับสนุนไฟฟ้าเพื่อการเกษตร บรรเทาความยากจนผ่านโครงการ EA



เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Moch Andy Adchaminoerdin ผู้จัดการพื้นที่ จ.สุลาเวสีใต้ จ.สุลาเวสีตะวันออกเจียงใต้ และตะวันตก ของบริษัท PT. Perusahaan Listrik Negara (PLN / Persero) เปิดเผยว่า PLN พร้อมสนับสนุนโครงการขยายเขตไฟฟ้าให้เขตพื้นที่ทำการเกษตร (Program Electrifying Agriculture: EA) ซึ่งเป็นหนึ่งในขั้นตอนของการวางแผนเชิงกลยุทธ์ของบริษัทในความพยายามที่จะบรรเทาปัญหาความยากจนด้วยบริการระบบสาธารณูปโภคไฟฟ้า

EA เป็นหนึ่งในโครงการด้านนวัตกรรมของ PLN ที่มุ่งเน้นสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจภาคเกษตรเช่นเกษตรกรกรรมการประมง การเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์ ให้สามารถใช้พลังงานไฟฟ้าได้โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร เพิ่มกำไรและลดต้นทุนการผลิต โดยเชิญชวนผู้ประกอบการให้เปลี่ยนมาใช้เครื่องมือและเครื่องจักรสำหรับการผลิตที่ใช้ไฟฟ้าเพื่อให้มีความก้าวหน้า มีประสิทธิภาพ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งเป็นการสร้างคุณค่าร่วม (Creating Shared Value: CSV) ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมโดยรอบผ่านนวัตกรรมเทคโนโลยีไฟฟ้าต่างๆ

จากข้อมูล PLN ระบุว่าในปี 2566 มีผู้ใช้บริการโครงการ EA ในจ.สุลาเวสีใต้ จำนวน 3,340 ราย โดยมีกำลังไฟฟ้าเชื่อมต่อรวม 186,138 กิโลวัตต์แอมป์ (kVA) นาย Mustakim หนึ่งในเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ เมืองโกวา จ.สุลาเวสีใต้ ที่ใช้บริการ PLN เปิดเผยว่า โรงเรือนเลี้ยงไก่เนื้อระบบปิดของตนได้เริ่มใช้บริการไฟฟ้าของ PLN ผ่านโครงการ EA มาตั้งแต่ปี 2565 ที่สามารถช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและมีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้า หากโรงเรือนฯ ยังคงใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าจำเป็นต้องใช้น้ำมันดีเซลเฉลี่ย 3,600 ลิตรคิดเป็นเงินประมาณ 32 ล้านรูเปียห์/เดือน แต่หลังจากเปลี่ยนมาใช้ไฟฟ้ามีค่าใช้จ่ายเพียง 7 ล้านรูเปียห์/เดือน รวมทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดระยะเวลาการเลี้ยงไก่จาก 28 วัน เหลือเพียง 22 วันเท่านั้น

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Republika วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2567

### KTNA มั่นใจว่าอินโดนีเซียจะมีข้าวเกินดุลจากการเก็บเกี่ยวที่เพิ่มขึ้น

เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Yadi Sofyan Noor ประธาน The National Mainstay Farmer Fisherman Contact (KTNA) แสดงความเชื่อว่าอินโดนีเซียจะมีข้าวเกินดุล โดยอ้างอิงตามรายงานจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ซึ่งคาดการณ์ว่าการผลิตข้าวจะเพิ่มขึ้นในเดือนมีนาคม 2567 จากการสุ่มตัวอย่างพื้นที่ (KSA) ที่ดำเนินการโดย BPS ในเดือนธันวาคม 2566 ที่ผ่านมามีคาดการณ์ว่าการผลิตข้าวเปลือกแห้ง (Dry unhusked paddy: GKG) ในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ 2567 ยังอยู่ในระดับต่ำ โดยอยู่ที่ 1.58 ล้านตัน และเพิ่มขึ้นเป็น 2.42 ล้านตัน ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกับการผลิตข้าวเปลือกแห้งในเดือนมีนาคม 2567 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 6.1 ล้านตัน



นาย Yadi กล่าวเพิ่มเติมว่า ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากความพยายามและความร่วมมือของทุกฝ่าย โดยเฉพาะรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ อาทิ การเร่งกระจายเมล็ดพันธุ์ชั้นดี และความพร้อมของปุ๋ยที่มีอย่างเพียงพอในทุกภูมิภาคนอกจากนี้ ปัจจัยอีกประการที่สำคัญในการเพิ่มผลผลิต คือ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเพาะปลูกจากเกษตรแบบดั้งเดิมสู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีอย่างเข้มข้นเพื่อกระตุ้นการผลิตให้เพิ่มมากขึ้น

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Republika วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2567

## นำเข้าข้าวเพิ่มขึ้น คู่ไปกับราคาข้าวที่ปรับตัวสูงขึ้น



Dr. Amalia Adininggar Widyasanti รักษาการหัวหน้าสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ตั้งข้อสังเกตว่ามูลค่าการนำเข้าข้าวของอินโดนีเซีย ในช่วงเดือนมกราคม 2567 มีมูลค่าสูงถึง 279.2 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ 4.3 ล้านล้านรูเปียห์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 135.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าที่อยู่ที่ 118.7 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยนำเข้าข้าวจากประเทศไทยมูลค่า 153 ล้านเหรียญสหรัฐ รองลงมาคือปากีสถาน มูลค่า 79.3 ล้านเหรียญสหรัฐ และเมียนมา มูลค่า 23.98 ล้านเหรียญสหรัฐ ตามลำดับ โดยข้าวนำเข้าไม่ได้ถูกกระจายออกสู่ตลาดเสมอไปและไม่สามารถกำหนดช่วงเวลาการนำเข้าอย่างแน่นอนได้ ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล ในทางกลับกัน ปัจจุบันร้านค้าปลีกสมัยใหม่กำลังประสบภาวะขาดแคลนข้าว แม้แต่ตลาดค้าปลีกแบบดั้งเดิมก็แสดงความกังวลถึงผลกระทบของราคาข้าวที่พุ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ สมาคมผู้ประกอบการค้าปลีกอินโดนีเซีย (The Indonesian Retail Entrepreneurs Association: Aprindo) ยอมรับว่าเนื่องจากระยะเวลาเก็บเกี่ยวที่ล่าช้าออกไปเป็นเดือนมีนาคม 2567 จึงนำไปสู่ภาวะการขาดแคลนข้าวดังกล่าว

อีกด้านหนึ่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยพันเอก Whisnu Hermawan Februanto หัวหน้าคณะทำงานเฉพาะกิจด้านอาหาร เปิดเผยว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ดำเนินการการตรวจสอบและกำกับดูแลการผลิตและจำหน่ายข้าวในภูมิภาคต่างๆ หลังจากประสบภาวะขาดแคลนและราคาข้าวที่เพิ่มสูงขึ้นในหลายพื้นที่โดยมีเป้าหมายการกำกับดูแลและติดตามในพื้นที่เป็นศูนย์กลางการผลิตข้าวโรงสีข้าวโกดังเก็บข้าวร้านค้าปลีกสมัยใหม่ และตลาดค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งติดตามเส้นทางการจำหน่ายข้าว นอกจากนี้ รายงานผลการเฝ้าระวังติดตามชั่วคราวระบุว่า พื้นที่เพาะปลูกข้าวหลายแห่งในอินโดนีเซียประสบความล้มเหลวทางการเกษตร เนื่องจากปัจจัยทางสภาพอากาศอย่างไรก็ตาม พันเอก Whisnu มั่นใจว่าปริมาณข้าวที่มียังอยู่ในระดับที่ปลอดภัย แต่ยอมรับว่ามีความแตกต่างกันของราคาขายปลีกสูงสุด (HET)

ที่มา: CNN อินโดนีเซีย วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2567



## กระทรวงเกษตรเร่งส่งเสริมการผลิตยางพาราแก่เกษตรกรรายย่อย

เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจกระทรวงเกษตรเปิดเผยว่ากรมพืชเศรษฐกิจร่วมกับศูนย์อารักขาพันธุ์พืช (Agricultural Plant Protection Center: BPTP) เมืองปอนเตียนัก จ.กาลิมันตันตะวันตกกำลังเร่งสนับสนุนการผลิตยางพาราของอินโดนีเซียอย่างจริงจัง โดยจัดกิจกรรมควบคุมโรคราขาวของยางพาราที่เกิดจากเชื้อราครอบคลุมพื้นที่สวนยาง 25 เฮกตาร์ของกลุ่มเกษตรกรรายย่อยหมู่บ้านเดมา จ.กาลิมันตันตะวันตก ยางพาราถือเป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจหลักของ จ.กาลิมันตันตะวันตก พื้นที่สวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 99.32 ในภูมิภาคนี้เป็นของเกษตรกรรายย่อยดังนั้น การควบคุมโรคอย่างต่อเนื่องและจริงจังเป็นสิ่งสำคัญซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นการติดตามผลการจัดทำข้อมูลทางแผนที่และการประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่น รวมถึงการตอบสนองต่อรายงานการระบาดของโรคราขาวของยางพาราจากเกษตรกรรายย่อยอย่างรวดเร็ว เพื่อควบคุมเกิดการระบาดของโรคและต้นยางสามารถเติบโตอย่างมีคุณภาพและให้ผลผลิตต่อไป

นอกจากนี้ ข้อมูลจากเว็บไซต์ Agricom.id กรมพืชเศรษฐกิจ ระบุว่าพื้นที่สวนยางจำนวน 7,191 เฮกตาร์ ในเมืองเมิมปาเวห์ จ.กาลิมันตันตะวันตก ประกอบไปด้วยเกษตรกรรายย่อยจำนวน 4,850 ราย มีการผลิตยางสูงถึง 2,961 ตัน ให้ผลผลิตเฉลี่ยที่ 652 กิโลกรัม/เฮกตาร์ ทั้งนี้ ข้อมูลในระบบการออกใบอนุญาตการเพาะปลูก (SIPERIBUN) รายงานว่าราคายางต่อกิโลกรัม ณ เดือนมกราคม 2567 ของ จ.กาลิมันตันตะวันตก อยู่ที่ 7,333 รูเปียห์/กิโลกรัม ดังนั้น การผลิตยางพาราในเมืองเมิมปาเวห์จะมีมูลค่าสูงถึง 23,208.945 ล้านรูเปียห์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความยั่งยืนของยางพารามีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อสวัสดิการของเกษตรกร จึงจำเป็นต้องรักษาความยั่งยืนของยางพาราอินโดนีเซียต่อไป

นาย Andi เน้นย้ำถึงความสำคัญของความจำเป็นต้องมีการดำเนินการควบคุมโรคราขาวของยางพาราอย่างเหมาะสมโดยทันที เนื่องจากเชื้อราสามารถเข้าทำลายต้นยางพาราได้ทุกระยะการเจริญเติบโตคือตั้งแต่ระยะต้นกล้าไปจนถึงต้นโตเต็มวัย ส่งผลให้ต้นยางจะโค่นล้มได้ง่าย ซึ่งหวังว่าการควบคุมและป้องกันโรคจะช่วยทำให้ต้นยางสามารถเพิ่มคุณภาพและผลผลิตรวมถึงสวัสดิการของเกษตรกรรายย่อยก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ที่มา: กรมพืชเศรษฐกิจ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567

## OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS, JAKARTA



### เตรียมความพร้อมนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง

เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Tb Haeru Rahayu รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำเปิดเผยว่ากระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ยังคงเตรียมความพร้อมและจัดทำนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) หลังมีการขยายเวลาบังคับใช้ออกไปอีก 1 ปี เป็นวันที่ 1 มกราคม 2568 ตามหนังสือเลขที่ B.1954/MEN-KP/XI/2023 ว่าด้วยการผ่อนปรนนโยบายในช่วงการเปลี่ยนผ่าน แม้ว่าจะเกิดความล่าช้าในการดำเนินการ แต่ KKP กำลังนำ PIT เข้าสู่งานเสวนารัฐกิจทางทะเลและประมงของอินโดนีเซียปี 2024 (Indonesia Marine and Fisheries Business Forum: IMFBF) ที่คาดว่าจะเปิดโอกาสการลงทุนตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำในภาคประมง

นอกจากนี้ การดำเนินการตามหลักปฏิบัติในการพัฒนาการทำประมงอย่างยั่งยืนจะถูกนำไปปฏิบัติใช้ในเขตน้ำการทำประมง (WPPNRI) ของอินโดนีเซียทั้ง 6 โซน ซึ่งจะสร้างโอกาสการลงทุนด้านการประมงอย่างยั่งยืนในวงกว้างครอบคลุมอุตสาหกรรมประมง การขนส่ง การแปรรูปสัตว์น้ำ และการส่งออกสินค้าประมงที่เปิดโอกาสให้มีการจ้างงาน โดยในปี 2567 จะมีท่าเรือประมงนำร่องสำหรับดำเนินการ PIT ในเขต WPPNRI โซนที่ 3 จำนวน 2 แห่งใน จ.มาลุกู ได้แก่ 1) ท่าเรือประมง Nusantara (PPN) เมืองตวล และ 2) ท่าเรือประมง Benjina หมู่เกาะอารู สามารถรองรับแรงงานประมงมากกว่า 60,000 คน รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่นๆ ก็จะขยายตัวด้วยเช่นกัน เช่น อู่ต่อเรือ โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ โรงงานผลิตน้ำแข็ง สถานีให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิง และการบริการน้ำสะอาด

KKP ได้มีการพัฒนาสร้างโมเดลหมู่บ้านชาวประมงสมัยใหม่ในเมือง Samber-Binyeri จ. ปาปัว เพื่อสนับสนุนการดำเนินการ PIT โดยประธานาธิบดี Joko Widodo ได้ร่วมพิธีเปิดเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2566 โดยใช้งบประมาณกว่า 22.1 พันล้านรูเปียห์ โดยในปี 2567 KKP มีแผนที่จะสร้างหมู่บ้านชาวประมงสมัยใหม่เพิ่มอีก 10 แห่งในหลายจังหวัด ซึ่งการก่อสร้างจะดำเนินการพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ท่าเรือ สถานีประมงสัตว์น้ำ ห้องเย็น และศูนย์ฝึกปฏิบัติการอาหาร

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567

หมายเหตุ : โซนที่ 3 ได้แก่ WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมิบี ทะเลมาลุกู ทะเลอัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวบิราว WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก และ WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันต่า

### สมว. Trenggono จัดทำข้อบังคับเน้นให้ความสำคัญกับระบบนิเวศ

เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ประชุม Ministry of Marine Affairs and Fisheries Legal Forum 2024 ณ เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออก นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง กล่าวยืนยันว่าในการจัดทำกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องในภาคกิจการทางทะเลและประมง กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและสุขภาพของระบบนิเวศทางทะเลโดยมีการดำเนินโครงการภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงินจำนวน 5 โครงการ ได้แก่ การขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง การพัฒนาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การติดตามและควบคุมพื้นที่ชายฝั่งและหมู่เกาะขนาดเล็ก ตลอดจนการแก้ปัญหาขยะพลาสติกในทะเล

ซึ่ง KKP ได้มีการจัดทำกฎระเบียบ จำนวน 17 ฉบับ เป็นเครื่องมือกำกับดูแลและสนับสนุนการดำเนินการภายใต้โครงการแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน และปัจจุบันยังคงมีการจัดทำกฎระเบียบฉบับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง โดยกฎระเบียบที่ KKP จัดทำขึ้น ได้แก่ ข้อบังคับรัฐบาล (Government Regulations: PP) ฉบับที่ 21 ปี 2021 ว่าด้วยการดำเนินการวางแผนเชิงพื้นที่ ข้อบังคับรัฐบาล (PP) 27 ปี 2021 ว่าด้วยการดำเนินงานกิจการทางทะเลและประมง ข้อบังคับรัฐบาล (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) ข้อบังคับประธานาธิบดี (Presidential Regulations: Prepres) ฉบับที่ 83 ปี 2018 ว่าด้วยการจัดการชายทะเล และกฎกระทรวง KKP (Ministerial Decree: Kepmen) ฉบับที่ 130 ปี 2023 ว่าด้วยแผนปฏิบัติการจัดการขยะพลาสติกในภาคกิจการทางทะเลและประมง

นอกเหนือจากการจัดทำกฎระเบียบแล้วสมว. Trenggono ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันและความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐบาล ระดับภูมิภาค ผู้ประกอบการธุรกิจ นักวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน ตลอดจนชุมชนในการตระหนักถึงการทำการกิจการทางทะเลและประมงที่ยั่งยืน ทั้งนี้ หากไม่มีการสนับสนุนด้านกฎระเบียบที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมแล้ว ก็เป็นเรื่องยากที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง Press Release วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567

## KKP พัฒนาโมเดลเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2567 นาย TB Haeru Rahayu อธิบดีกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และรักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP กำลังเร่งสร้างโมเดลเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามพื้นที่สำหรับสินค้าประมงหลัก 5 รายการ ได้แก่ กุ้ง สาหร่ายทะเล ปลานิล ปู และ กุ้งล็อบสเตอร์ ซึ่งเป็นความพยายามในการส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน รวมทั้งเป็นกลยุทธ์ในการเพิ่มผลผลิตสินค้าประมงเพื่อการส่งออกของอินโดนีเซีย ก่อนหน้านี้ KKP ได้สร้างโมเดลเพาะเลี้ยงกุ้งในพื้นที่เมืองเกอบูเมน จ. ชวา กลาง และวางแผนที่จะพัฒนาโมเดลเพาะเลี้ยงกุ้งแบบบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และการฟื้นฟูพื้นที่ในพื้นที่เกาะซุมบา จ.นูซาเต็งการาตะวันออกที่คาดว่าจะเพิ่มปริมาณการส่งออกกุ้งของอินโดนีเซียเป็น 2,100 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2567

นอกจากนี้ KKP กำลังเตรียมพัฒนาโมเดลเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลในพื้นที่เมืองวากาโตบี จ.สุลาเวสีตะวันออก เจียงใต้ เกาะมาลุกูตะวันออกเจียงใต้ จ. มาลุกู และเกาะโรเต-เอินเดา จ. นูซาเต็งการาตะวันออก การเพาะเลี้ยงปลานิลน้ำเค็ม โดยการฟื้นฟูพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้งานบนพื้นที่ชายฝั่งทางเหนือของเกาะชวา การเพาะเลี้ยงปู และการเพาะเลี้ยงกุ้งล็อบสเตอร์โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งผ่านการดำเนินความร่วมมือกับประเทศต่างๆ โดยเชิญชวนบริษัทต่างชาติให้เข้ามาลงทุนเพาะเลี้ยงกุ้งล็อบสเตอร์ในอินโดนีเซีย จากการดำเนินการดังกล่าวคาดว่าจะสามารถเพิ่มมูลค่าการส่งออกสาหร่ายทะเล 658 ล้านเหรียญสหรัฐ ปลานิล 77 ล้านเหรียญสหรัฐ ปู 476 ล้านเหรียญสหรัฐ และกุ้งล็อบสเตอร์ 25 ล้านเหรียญสหรัฐ ตามลำดับ

นาย TeBe ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า จากข้อมูลของ FAO ปี 2565 ระบุว่าประชากรโลกประสบปัญหาขาดแคลนอาหารร้อยละ 9.2 เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ที่อยู่ที่ร้อยละ 7.9 โดยคาดว่าจะความต้องการโปรตีนของโลกจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 70 และความต้องการสัตว์น้ำทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าระหว่างปี 2563 - 2593

### ข้อมูลการส่งออกสินค้าประมงของอินโดนีเซียในตลาดโลก

ลำดับที่	สินค้าประมง	ส่วนแบ่งตลาดโลก		
		ปี 2565 (ร้อยละ)	มูลค่าการส่งออก ปี 2566 (ล้านเหรียญสหรัฐ)	มูลค่าการส่งออก ปี 2576 (ล้านเหรียญสหรัฐ)
1	กุ้ง	6.7	60,400	123,800
2	สาหร่ายทะเล	16.4	16,700	30,200
3	ปลานิล	9.7	13,900	21,600
4	ปู	1.9	879	1,510
5	กุ้งล็อบสเตอร์	0.5	7,200	-



นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้เชิญนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยคาดว่าจะร่วมมือกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อร่วมกันส่งเสริมความเท่าเทียมกันระหว่างอินโดนีเซียกับประเทศเหล่านั้น นอกจากนี้การลงทุนแล้ว สมว.Trenggono ยังให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลโดยยึดหลักการดำเนินการตามแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงินอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจถึงความยั่งยืนของระบบนิเวศทางทะเลและอุตสาหกรรมประมงสามารถดำเนินไปอย่างยั่งยืน

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2567



## ปี 2566 อินโดนีเซียผลิตเกลือได้ถึง 2.5 ล้านตัน

นาย Victor Gustaaf Manoppo อธิบดีกรมวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเล กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า อินโดนีเซียมีการผลิตเกลือสูงถึง 2.5 ล้านตันเพิ่มขึ้นจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ในปี 2566 ที่ 1.7 ล้านตัน ถึงร้อยละ 147 การผลิตมากที่สุดมาจากภาคการผลิตเกลือชุมชนซึ่งมีปริมาณถึง 2.2 ล้านตัน ในขณะที่ส่วนอื่นๆ ผลิตโดยบริษัทของรัฐและเอกชน เช่น บริษัท PT. Garam บริษัท PT Cheetam บริษัท PT. Timor Livestock Lestari และ บริษัท PT. Tjakrawala Timur Sentosa รวม 13 จังหวัดที่มีส่วนช่วยให้บรรลุเป้าหมายการผลิตเกลือ โดยในปี 2566 จ.ชวาตะวันออกมีการผลิตเกลือมากที่สุดจำนวน 802,000 ตัน รองลงมาคือ จ.ชวากลาง 652,000 ตัน และ จ.ชวาตะวันตก 394,000 ตัน ตามลำดับ ซึ่งความสำเร็จในการผลิตเกลือของประเทศไม่เพียงแต่เป็นตัวเลขทางสถิติเท่านั้น แต่ยังได้รับผลตอบแทนเชิงบวกจากชุมชนท้องถิ่นอีกด้วย ซึ่งชุมชนท้องถิ่นถือเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงในการยกระดับศักยภาพของภาคส่วนทางทะเล การสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ และการรักษาสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ นาย Miftahul Huda ผู้อำนวยการฝ่ายบริการทางทะเล กล่าวเพิ่มเติมว่า KKP ได้ริเริ่มโครงการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นผ่านโครงการธุรกิจเกลือของประชาชน หรือ PUGAR ด้วยการให้เกษตรกรรายย่อยในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม โดยสนับสนุนการก่อสร้างโกดังเกลือ จำนวน 23 แห่ง การอำนวยความสะดวกระบบคลังสินค้าของสหกรณ์เกลือ 7 แห่ง การฟื้นฟูโรงฟอกย้อมเกลือในเมืองอินDRAMAYU เมืองเบรเบส เมืองเกรซิก และเมืองปาซูรวน นอกจากนี้ KKP ยังได้บูรณะบ่อเกลือขนาด 3,787 เฮกตาร์ โดยให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับอุปกรณ์บำบัดน้ำเสีย และการสร้างมาตรฐานของการแปรรูปเกลือให้ 6 อำเภอ ใน จ.ชวากลาง และ จ.ชวาตะวันออก พร้อมทั้งได้ออกใบรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าเกลือ จำนวน 3 ฉบับ ในเขตการางาเซม และเขตกลุงกุง จังหวัดบาห์ลี รวมถึงเขตมูบูกัน จังหวัดกาลิมันตันเหนือ ซึ่งโครงการนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มการผลิตเกลือเท่านั้น แต่ยังเพิ่มศักยภาพให้กับชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่ชายฝั่งอีกด้วย โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตเกลือ การใช้เทคนิคการรวบรวมและแปรรูปที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น หวังว่าโครงการนี้จะสามารถบรรลุความหวังของอินโดนีเซียในการพึ่งตนเองเรื่องเกลือได้

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2567



## Bapanas วางแผนนำเข้าข้าว 2 ล้านตันจากไทย หากผลผลิตในประเทศไม่เพียงพอ



เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Sarwo Edhy เลขาธิการสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) เปิดเผยว่าอินโดนีเซียจะนำเข้าข้าวจากไทยจำนวน 2 ล้านตัน หากผลผลิตภายในประเทศไม่เพียงพอซึ่งแผนดังกล่าวจะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนข้าวที่ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หากผลผลิตภายในประเทศเพียงพออาจไม่เกิดการนำเข้าขึ้นราคาข้าวในตลาดที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นในช่วงที่ผ่านมา มีสาเหตุจากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นที่ได้รับผลกระทบจากราคาปุ๋ยที่เพิ่มขึ้น และผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญปี 2566 ทำให้ระยะเวลาในการปลูกข้าวล่าช้าออกไป

ในขณะเดียวกัน นาย Ngadiran เลขาธิการสหพันธ์สหกรณ์ผู้ค้าตลาดแห่งชาติ (The National Federation of Market Traders Cooperatives: Inkoppas) เปิดเผยว่าราคาข้าวคุณภาพปานกลางอยู่ระหว่าง 9,000 - 10,000 รูเปียห์/กิโลกรัม และปรับขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น 13,000 - 14,000 รูเปียห์/กิโลกรัม (ณ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2567) ในขณะที่ ราคาข้าวคุณภาพเกรดพรีเมียมอยู่ระหว่าง 12,000 -14,000 รูเปียห์/กิโลกรัม และปรับเพิ่มขึ้นเป็น 17,000 - 18,000 รูเปียห์/กิโลกรัม นอกจากนี้ ราคาข้าวคุณภาพปานกลางขนาดบรรจุถุง 50 กิโลกรัม ปัจจุบันราคาอยู่ที่ 700,000 รูเปียห์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 44.32 จากก่อนหน้านี้มีราคาเพียง 485,000 รูเปียห์

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Antara วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2567 และข่าวบีบีซี อินโดนีเซีย วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2567



## ข่าวดี ! รัฐบาลเพิ่มเงินกองทุนฟื้นฟูปาล์มน้ำมันสำหรับผู้ถือครองรายย่อย (PSR) สองเท่า

เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Airangga Hartarto Andi รัฐมนตรีว่าการกระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ เปิดเผยหลังจากประชุมร่วมกับประธานาธิบดี Joko Widodo ณ ทำเนียบประธานาธิบดี กรุงจาการ์ตา ว่ารัฐบาลตัดสินใจเพิ่มเงินกองทุนสำหรับโครงการฟื้นฟูปาล์มน้ำมันสำหรับผู้ถือครองรายย่อย (Smallholder Oil Palm Rejuvenation: PSR) ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน 2 เท่าจากเดิม 30 ล้านรูเปียห์ต่อเฮกตาร์ เป็น 60 ล้านรูเปียห์ต่อเฮกตาร์ ซึ่งนโยบายการเพิ่มเงินกองทุนดังกล่าวเป็นการตอบสนองต่อข้อกังวลของเกษตรกรรายย่อย เนื่องจากรายงานผลการศึกษาด้านวิชาการและการสื่อสารโดยตรงกับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันรายย่อยพบว่า เงินทุนช่วยเหลือ 30 ล้านรูเปียห์ต่อเฮกตาร์นั้นเพียงพอสำหรับการดำเนินการในช่วงปีแรกเท่านั้น ในขณะที่ปาล์มน้ำมันสามารถเก็บเกี่ยวให้ผลผลิตครั้งแรกเมื่ออายุ 4 ปี

นอกจากนี้ นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตร กล่าวว่าการตัดสินใจเพิ่มเงินกองทุนเป็นสองเท่าของรัฐบาลครั้งนี้ถือเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันรายย่อย เนื่องจากเกษตรกรรายย่อยต้องเผชิญกับความท้าทายและพลวัตต่างๆ ในการปลูกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโครงการPSR โดยรัฐบาลยังคงมุ่งมั่นที่จะหาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มและการเพาะปลูกให้ชุมชนต่อไป ในขณะเดียวกัน ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้รัฐบาลต้องเผชิญกับความท้าทายต่างๆ ด้วยเช่นกัน ดังนั้นทุกฝ่ายจะต้องทำงานร่วมกัน ประสานพลังและร่วมมือกัน เพื่อปรับปรุงปาล์มน้ำมันของอินโดนีเซียและสวัสดิภาพที่ดีของเกษตรกรรายย่อยในอนาคตต่อไปและหวังว่าการเพิ่มเงินกองทุนช่วยเหลือครั้งนี้จะสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายของเกษตรกรรายย่อยได้จนกว่าต้นปาล์มน้ำมันจะให้ผลผลิต

ที่มา: กรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตร วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2567



## อินโดนีเซียตั้งเป้าเป็นแหล่งอาหารของโลก แม่เผชิญความท้าทายด้านสภาพภูมิอากาศ

เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 ในการอภิปรายเรื่อง “ความมั่นคงด้านอาหารและเอกราชของชาติ” ในงาน National Dialogue ณ มหาวิทยาลัย Hasanuddin เมืองมาคัสซาร์ จ.สุลาเวสีใต้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กล่าวว่า อินโดนีเซียสามารถเป็นแหล่งอาหารของโลกได้ และในอนาคตอินโดนีเซียจะเป็นศูนย์กลางสำคัญในการแก้ปัญหาวิกฤตอาหารโลกที่เกิดจากผลกระทบของเอลนีโญและวิกฤตการณ์โลกอื่นๆ ในปัจจุบันมีประชากรจาก 44 ประเทศทั่วโลก กว่า 1,000 ล้านคน กำลังถูกคุกคามจากความหิวโหย ในขณะที่อินโดนีเซียกำลังเผชิญกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงจากปรากฏการณ์เอลนีโญอย่างไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งจากข้อมูลการคาดการณ์พื้นที่เพาะปลูกในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ควรเพิ่มขึ้น แต่กลับลดลงเหลืออยู่เพียง 800,000 เฮกตาร์ จาก 1,753,000 เฮกตาร์ในเดือนมกราคม 2567 เนื่องจากภัยแล้งที่มีความรุนแรงดังกล่าว

สมว. Amran กล่าวต่อไปว่า อินโดนีเซียสามารถพึ่งพาตนเองด้านอาหารจากการปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตรได้ เมื่อพิจารณาจากการที่รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณปี 2567 เพิ่มเติมจำนวน 14 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อจัดหาปุ๋ยเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร และการเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่ชุ่มน้ำ 10 ล้านเฮกตาร์ที่กระจายอยู่ทั่วอินโดนีเซีย อาทิ เกาะสุมาตราใต้ เกาะกาลิมันตันใต้ เกาะสุลาเวสีใต้ เป็นต้น หากได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสมในปี 2567 บนพื้นที่ชุ่มน้ำขนาด 1 ล้านเฮกตาร์ สามารถผลิตข้าวได้ 2.5 ตัน จากนั้นในปี 2568 – 2571 จะเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกเป็น 2 ล้านเฮกตาร์ 3 ล้านเฮกตาร์ 4 ล้านเฮกตาร์ และ 5 ล้านเฮกตาร์ ตามลำดับ โดยมีเป้าหมายการผลิตข้าวอยู่ที่ 5 ล้านตัน 7.5 ล้านตัน 10 ล้านตัน และ 12.5 ล้านตัน ตามลำดับ ซึ่งนโยบายดังกล่าวจะทำให้อินโดนีเซียสามารถมีผลผลิตเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ ลดการนำเข้า เพิ่มการส่งออก และกลายเป็นแหล่งอาหารของโลกได้

โดยกระทรวงเกษตรวางนโยบายที่จะเป็นแหล่งอาหารโลก มีแผนงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) การบรรลุเป้าหมายความพอเพียงด้านอาหารภายในปี 2568 2) ประเทศผู้ส่งออกข้าวภายในปี 2570 และ 3) แหล่งอาหารของโลกในปี 2571 โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญ 4 ประการ ที่จะดำเนินการเพื่อเร่งการผลิตอาหารคือ 1) พัฒนาระบบชลประทานการกระจายน้ำโดยผ่านท่อส่งน้ำในพื้นที่เกาะชวา 2) ขยายและใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ 3) แก้ไขปัญหาเรื่องปุ๋ย และ 4) การปรับปรุงระบบการค้า

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567

## Aviagen ร่วมพัฒนาอุตสาหกรรม สัตว์ปีกของอินโดนีเซีย



เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2567 นาย Agung Suganda ผู้อำนวยการ ฝ่ายปรับปรุงพันธุ์สัตว์และการผลิต กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) เข้าร่วมประชุมร่วมกับ Dr. Rafael Monleon ผู้จัดการธุรกิจประจำภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก บริษัท Aviagen ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตไก่พันธุ์ชั้นนำของโลก ที่จำหน่ายไก่ปู่-ย่าพันธุ์ (Grand Parent Stock: GPS) และไก่พ่อแม่พันธุ์ (Parent Stock: PS) ให้อินโดนีเซียและอีกกว่า 100 ประเทศทั่วโลก โดยนาย Nasrullah เปิดเผยว่าการเยือนอินโดนีเซียของ Mr. Rafael เป็นการติดตามหลังการเข้าร่วมงานแสดงสินค้า ILDEX Indonesia 2023 เมื่อเดือนกันยายน 2566 ที่บริษัทได้เข้าร่วมเพื่อสำรวจโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์ปีกของอินโดนีเซีย

ปัจจุบันอุตสาหกรรมไก่พันธุ์แท้ในอินโดนีเซียยังคงเผชิญกับความท้าทายในการตอบสนองความต้องการลูกไก่ปู่-ย่าพันธุ์ (GPS) เพื่อผลิตลูกไก่พ่อแม่พันธุ์ (PS) ส่งผลให้ต้องพึ่งพาการนำเข้าลูกไก่ปู่-ย่าพันธุ์ (GPS) จำนวนมาก โดยมีบริษัท Aviagen เป็นผู้จัดการให้มากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งการลงทุนและการหมุนเวียนของธุรกิจในการพัฒนาอุตสาหกรรมไก่พันธุ์แท้กำลังได้รับความสนใจจากเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ธุรกิจการเพาะเลี้ยงไก่มีความเสี่ยงสูงและการผลิตลูกไก่พ่อแม่พันธุ์ (PS) ต้องมีประสิทธิภาพด้วย

โดยหวังว่าความร่วมมือระหว่างรัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมจะเป็นกุญแจสำคัญในการเอาชนะความท้าทายต่างๆ ที่มีอยู่ การประชุมครั้งนี้ถือเป็นก้าวสำคัญในความพยายามที่จะเสริมสร้างอุตสาหกรรมสัตว์ปีกในอินโดนีเซีย ความพร้อมของลูกไก่ที่มีศักยภาพและคุณภาพทางพันธุกรรมที่ดีที่สุดคือกุญแจสำคัญในการเพิ่มผลผลิตและสวัสดิการของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงไก่ในอินโดนีเซีย ซึ่งกระทรวงเกษตรมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนการเติบโตของภาคส่วนนี้ต่อไป

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์  
วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2567